

Babama Mektup

– Gamzelimm · 25 Ocak 2016

kırmızı şarap buğusunda akşamlar
kirpiklerimde hatıralar kırgın
ince ince hüzün yağıyor
yorgun yalnızlığımın kanatlarına
ve acılarımın yalın ayak koştuğu
o çıkmaz sokaklara

gökyüzüne bakıyorum
küçük bir kız ordan el sallıyor
kucağında yıldızlarla

neden bilmem ama,
o an tebessümlerin en buruğu
can çekişiyor iki dudak aramda
ağlamaya başlıyor gözlerim
ve yürüyorum
gözyaşlarımla ıslanan kaldırımlarda
sahi bu hüzün
ne vakit geldi de yapıştı yakama

ah babam geliyor aklıma
son nefesinde kızım diyen sesi
yüreğimi bir cam kesiyor o anda
boydan boya ikiye bölünüyor bedenim
aniden kızıla dönüyor dünya
içimde can çekişen kelebekler var
neden bu kadar erken öldün baba

omuzlarıma kırlangıçları asıyorum inatla
eteklerimde toplayamadığım gök kuşakları
ve sen gittiğinden beri baba
ben şiirlerde kanıyorum
üşüyorum, çok üşüyorum baba

ay saklanıyor bulutların arkasına

yağmur yağıyor ben ağlıyorum
beni sevdiğini söyleyen onca insan varken
peki ben neden bu kadar yalnızım
kucağında yıldızları saklayan
o küçük kızı arıyorum,ama bulamıyorum baba

sonra hadi diyorum kendime, hadi!
sen güçlü bir kadınsın
topla bütün gözyaşlarını avuçlarında
bütün yitirdiklerine rağmen
gidenlerden kalan yara izleri
hala oluk oluk kanasa da,
dik dur ve ağladığını görmesin dünya
sen ısrarla hiçbir şey olmamış gibi
o buruk tebessümü iliştiir yürek ucuna
ve devam et
adına hayat denen bu acımasız oyuna

Gamzelimm